

человека в желаемом направлении, влияя на процесс его личностного формирования, особенно в несовершеннолетнем возрасте.

Для реализации этих задач необходима комплексная научная экспертиза Украинского информационного поля с привлечением юристов в сфере информационного права, юристов-криминологов, социологов, психологов и психиатров с перспективой подготовки основ национального законопроекта об обеспечении информационно-психологической безопасности личности.

Литература

1. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон від 19 листопада 1992 р. № 2801-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2801-12>.

УДК 342.1

Ленівський Р. В., аспірант,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ДОТРИМАННЯ ВИМОГ ВІДПОВІДНОСТІ ПРАВИЛАМ ЮРИДИЧНОЇ ТЕХНІКИ ПРИ ПІДГОТОВЦІ НОРМАТИВНО- ПРАВОВИХ АКТІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЛЕЖНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ЗАКОННОСТІ І ПРАВОПОРЯДКУ

Необхідність принципового оновлення чинного законодавства та закріплення реформаторських ініціатив, спрямованих на гарантування демократичних перетворень в Україні, обумовлює інтенсифікацію правотворчості, яка спостерігається протягом останніх трьох років. Разом з тим, поряд із якісними новелами, виникають чисельні прогалини і колізії, наявність яких породжує негативні прояви у правозастосуванні, впливає на поширення правового нігілізму.

Проблему забезпечення ефективності законодавства було піддано загальнотеоретичному науковому аналізу: В. В. Глазирін, В. С. Нерсисянц, І. С. Самощенко, О. Л. Копиленко, Ю. С. Шемшученко та інші.

До вимог, які мають бути дотримані для того, щоб забезпечити ефективне законодавство, слід віднести вимоги відповідності правилам юридичної техніки, які мають бути дотримані при підготовці нормативно-правових актів:

1) правила викладення правових норм в акті: конкретність і вичерпна повнота акта; логіка викладення і зв'язок приписів між собою; відсутність суперечностей, прогалин і колізій; ясність, простота і зрозумілість термінів, що застосовуються; відсутність словесних штампів, застарілих виразів, рідкісних слів, емоційно забарвлених термінів; стислість і

компактність викладення; скорочення зайвих дублювань;

2) правила викладення змісту і структури акта: наявність предмета регулювання; він не повинен змінювати чи скасовувати норми, що регулюють відносини іншого роду, ніж ті, що врегульовані даним актом; у акті повинні бути вирішені усі питання регулювання відносин у сфері відправлення конституційного судочинства; не повинен містити винятків і відсилань; регулювання має бути однотипним і одноманітним; норми, положення більш загального характеру повинні розміщуватись на початку акта;

3) правила зовнішнього оформлення акта: наявність реквізитів, які відображають предмет регулювання, сферу дії, юридичну силу. Кожен акт повинен мати видову і власну назву, посилання на орган, який його видав, дату і місце прийняття акта, номер і підпис уповноваженої особи [1, с. 106-118].

Врахування необхідності закріплення правил юридичної техніки з метою забезпечення ефективності законодавства може бути здійснене у проекті Закону про нормативно-правові акти. Зокрема, можна вказати про відповідний законопроект (реєстраційний № 0922 від 12.12.2012), яким пропонувалося визначити єдиний порядок розроблення нормативно-правових актів, їх прийняття та набрання чинності, а також встановити єдині вимоги до нормопроєктувальної техніки для всіх суб'єктів нормотворення. Слід також відзначити неодноразові спроби прийняти відповідний закон. Так, можна вказати про Закон України «Про нормативно-правові акти» від 18.11.2009 р. № 1729-VI, відхилений парламентом 29 червня 2010 року за результатами його повторного розгляду із пропозиціями Президента України від 22 грудня 2009 року.

Отже, у проекті Закону про нормативно-правові акти можна передбачити закріплення:

— форм нормативно-правових актів кожного виду – законів, підзаконних актів;

— способів викладення нормативно-правових актів – письмового, усного чи акту-дії (конклюдентного акту);

— порядку фіксування інформації при підготовці нормативно-правового акту за допомогою прийомів і засобів юридичної техніки.

Проведене дослідження питання ефективності законодавства як основи функціонування адміністративно-правового режиму законності і правопорядку в українському суспільстві дозволило запропонувати наступні заходи:

— вдосконалити правотворчість у напрямку найбільш повного відображення у нормах права тенденцій розвитку суспільства, посилення гарантування виконання правових приписів;

— підтримати ідею розробки і прийняття проекту закону про нормативно-правові акти з метою уніфікації процедур формування законодавчих і підзаконних актів.

Література

1. Красницька А. В. Юридичні документи: техніка складання, оформлення та редагування / А. В. Красницька. – К.: Парламентське вид-во, 2006. – 528 с.

УДК 342.942(043.2)

Маркелов А. В., аспірант,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ

Забезпечення державою її правового режиму на тимчасово окупованій території достатньо складний процес, оскільки це передбачає створення публічних адміністрацій (тимчасових чи постійних) у тих регіонах, де ця держава може забезпечити їх життєдіяльність, а також контроль, хоч і номінальний, над окупованою територією. Також, фактичне здійснення контролю ускладнюють принципи міжнародного права, які по-факту є взаємовиключними, а саме: Принцип суверенності держави і Принцип народу/нації на самовизначення. Це питання виявляється достатньо заплутаним, оскільки навіть ООН, яка і створювала сучасну структуру норм міжнародного права, не дає чіткого визначення цих принципів. Тобто, у разі, коли суверенна держава втрачає контроль над частиною своєї території у ході процесів самовизначення національної меншості, виникає колізія, яку практично неможливо розв'язати [1].

Вченими розглядається система розбудови ефективної системи інститутів місцевого самоврядування, як найперші кроки у забезпеченні контролю над окупованими територіями, оскільки вони якнайкраще реалізують наступні принципи: верховенства права і закону в усіх сферах суспільного і державного життя та наявність реальних прав і свобод особистості, що в свою чергу сприяє самоусвідомленню населення окупованої території, як громадян суверенної держави [2].

Наукова група з представництва МОМ в Україні вважає, що нинішній стан адміністративного права потребує вдосконалення з огляду на нинішню суспільно-політичну ситуацію, і докорінні зміни законодавства повинні проводитись комплексно, зважаючи на проблему в цілому. Також зазначається необхідність розбудови громадського суспільства, оскільки категорія внутрішньо переміщених осіб складає вагомую долю на територіях, підконтрольних законній владі, і завдяки забезпеченню їх прав і свобод, перш за все трудових, можливо впливати і на окуповані території [3].

Міжнародна група фахівців з адміністративного права розглядають проблему забезпечення правового режиму держави Палестина у ході конфлікту з Ізраїлем за територію Сектор Газа, а саме відзначається, що